

Hồi 83

Truy hung đại kế

Trước chiến dịch Phì Thủy, luận về thế lực thì Đê bang đứng đầu, tiếp đó là Tiên Ti, Hung Nô, Hán, Khương, Yết sáu đại bang chia xẻ lợi ích Biên Hoang Tập.

Phù Kiên thua trận làm mọi thứ thay đổi cả, Đê bang trong khi đại quân Phù Kiên chiếm lĩnh Biên Hoang Tập không kể gì quy củ giang hồ, trở thành chỗ sẵn của Phù Kiên. Đến khi đại chiến Phì Thủy, quân Tần tan vỡ, Diêu Trường phóng hỏa đốt trại Biên Hoang Tập, Đê bang thành ra đối tượng để tất cả các bang hội phát tiết cừu hận xúm lại tấn công, làm cho Đê bang tử thương quá nửa, số còn lại chạy trốn thất lạc hết, thế lực Đê bang thế là tan nát. Các thế lực khác thừa cơ quật khởi, tranh đoạt địa vị bang hội cầm đầu, lúc đó Hán bang mới ngóc đầu dậy, nhờ sự chi viện của Đại Giang bang, nhất cử thu phục lãnh địa đã mất, ở Dạ Oa Tử khuếch trương địa bàn, trở thành thế lực hùng mạnh nhất.

Lại còn vì họ khống chế vận tải đường thủy và mậu dịch xuống phía nam, các thế lực hùng mạnh bắc phương không nơi nào dám đắc tội.

Trải qua nhiều trường ác đấu, các phe phái Bắc phương dần dần phân thắng bại, Thác Bạt tộc và Khương tộc do sớm trù mưu tính kế, mau chóng chiếm lĩnh được vị trí, còn Mộ Dung Tiên Ti toàn là nhờ vào tài trí võ công của Mộ Dung Chiến giành giật với thiên hạ. Hung Nô bang và Yết bang tuy không đến nỗi bị loại khỏi cuộc chơi, nhưng lại trở thành yếu thế, không sao phục hồi uy thế xưa kia.

Không ai cam chịu bị áp bức tước đoạt, vì vậy Hách Liên Bột Bột phải thân xuất hiện trợ giúp Hung Nô bang đảo ngược tình thế.

Yết bang lại còn không so được với Hung Nô bang, nếu không nhờ có quan hệ tốt từ xưa tới nay của Trường Cáp Lực Hành với Hán bang, chỉ sợ đã mất chỗ đứng ở Biên Hoang Tập.

Trong lúc chúng nhân đang còn nghi hoặc, Trường Cáp Lực Hành lệnh thủ hạ dừng lại cách đó hai trượng, một mình bước tới trước mặt mọi người, nghiêm mặt nói: "Thỉnh Thiên Thiên tiểu thư thứ tội bất kính tới trễ, đêm qua phát sinh thảm họa kinh hồn, nếu không lầm, kẻ chuyên gieo rắc tai họa ở Bắc phương Hoa Yêu hiện đã có mặt ở Biên Hoang Tập".

Những người biết chuyện không ai không biến sắc.

Kỷ Thiên Thiên ngơ ngác nói: "Hoa Yêu là người thế nào?".

Mộ Dung Chiến song mục sát cơ dăng đầy, phần nộ nói: "Hoa Yêu dám đến Biên Hoang Tập lộng hành, ta là người thứ nhất không tha cho hắn".

Xung quanh mấy người đang cùng nhau chuyện vãn, phát giác tình hình bất thường vội vàng xúm lại, trong đó có cả Lưu Dụ.

Hô Lôi Phương nhíu mày: "Đêm qua phát sinh chuyện gì?".

Hắc Trường Hành quay sang Kỷ Thiên Thiên vấn tắt giải thích về Hoa Yêu: "Lấy Lạc Dương làm ví dụ, năm ngoái trong vòng vồn vện một tháng đã có sáu vị mỹ nhân bị người dùng thủ pháp hung tàn gian sát, thủ đoạn giống hệt nhau, khiến cho nữ tử có chút nhan sắc ở Lạc Dương đều cảm thấy nguy hiểm. Hắc bạch lưỡng đạo ở Lạc Dương đã toàn lực truy tầm hung thủ, vẫn không tìm được vết tích gì. Hơn nữa những huyết án kiểu như vậy đã từng xảy ra ở nhiều thành thị, chấn động cả phương bắc, tên hung đồ lai vô ảnh khứ vô tung đó được gọi là Hoa Yêu".

Kỷ Thiên Thiên ánh mắt phần hận nhìn về phía Yến Phi.

Yến Phi ngậm thở dài, cái đó kêu là họa vô đơn chí, lại còn Kỷ Thiên Thiên và Tiểu Thi lập tức bị ám ảnh và uy hiếp bởi Hoa Yêu.

Trường Cáp Lực Hành giọng bi phẫn: "Người bị hại chính là con gái lão phu".

Mọi người đều giật mình biến sắc.

Mộ Dung Chiến kinh hãi: "Cái gì? Du Oánh võ công cao cường, lại có người bảo hộ, làm sao có thể để Hoa Yêu đắc thủ?".

Trường Cáp Lực Hành nhiệt lệ dâng tràn hai mắt, giọng thâm trầm: "Khi đó nó nghỉ trên thuyền, chuẩn bị sáng sớm hôm sau áp tải một chuyến hàng Bắc thượng, tới khi trời sáng rồi thấy thuyền vẫn chưa rời bến, bọn ta mới phát giác tình huống khác lạ, lên thuyền coi xét, trên thuyền mười lăm huynh đệ đều bị độc thủ, Du Oánh nó... ài... nó...".

Lưu Dụ nói: "Trường Cáp lão đại yên tâm, Biên Hoang Tập không giống địa phương khác, Hoa Yêu chắc chắn phải lấy máu trả máu".

Yến Phi thấy ai nấy đều lộ vẻ lo sợ, kể cả Mộ Dung Chiến và Hô Lôi Phương, biết rằng lời nói của Lưu Dụ chẳng có tác dụng gì.

Mộ Dung Chiến mấy người bản thân tất không sợ gì Hoa Yêu, còn hận không được hắn hiện thân đến gặp mình, vấn đề ở chỗ Hoa Yêu chỉ nhằm vào nữ tính, như vậy ở Biên Hoang Tập bất kỳ nam nhân nào đều không tránh khỏi hiểm nghi, đặc biệt là

những người vừa mới đến chưa lâu, dù sao đề phòng trước vẫn hơn. Lại khiến ai nấy đều cảm thấy nguy khốn, không biết tai họa sẽ phát sinh đối với bản thân hay là giáng vào đầu những nữ quyến có quan hệ với mình.

Ái nữ của Trường Cáp Lực Hành đương nhiên không phải người dễ trêu, Yết bang chiến sĩ trên thuyền đều có bản lĩnh, muốn giết chết bọn họ, trong số người có mặt ít nhất có bảy tám người chắc chắn làm được, thế nhưng, nếu muốn làm chuyện đó mà không kinh động tới những người khác, thì kể cả những cao thủ tuyệt đỉnh như Yết Phi và Mộ Dung Chiến, cũng không dám khẳng định có năng lực ấy. Từ đấy, có thể thấy được mức độ cao minh đáng sợ của Hoa Yêu, chẳng trách hấn hoành hành tác ác khắp nơi mà vẫn có thể ung dung vô sự.

Cao Ngạn nói: "Trường Cáp lão đại có thể để bọn ta lên thuyền xem xét không?".

Câu này do Cao Ngạn nói ra không một người nào dị nghị, bởi vì hấn là tay phong môi xuất sắc nhất, rất giỏi về việc từ dấu vết để lại tìm ra nguyên nhân và chân tướng.

Mà theo tác phong xưa nay của Hoa Yêu, thường ngay lập tức trong một vài ngày liên tiếp gây án, khiến cho sự tình càng thêm cấp thiết.

Hoa Yêu không những là đại cừu nhân của Trường Cáp Lực Hành, mà còn là công địch của cả Biên Hoang Tập.

Trường Cáp Lực Hành tựa như già đi hàng chục tuổi, toàn thân suy sụp, không giấu vẻ thương tâm tuyệt vọng, gạt lệ lắc đầu: "Lão phu không muốn bất kỳ người nào trông thấy nó, nó chết rất thảm, lão phu chỉ có thể nói với các vị, Hoa Yêu sử dụng thủ pháp hung tàn quen thuộc, nó thực đã chết vô cùng thê thảm. Nếu để lão phu biết hấn là ai, lão phu sẽ khiến cho hấn muốn sống không được, muốn chết cũng không xong".

Yết Phi nhìn thấy Tiểu Thi trong đám đông, khuôn mặt xinh xắn của nàng ta không còn chút huyết sắc.

oOo

Bên trong khách trường, chúng nhân quây thành một vòng tròn, hạ giọng mật đàm, con người kêu là Hoa Yêu này lập tức đã làm phát sinh một hội nghị lâm thời có ảnh hưởng sâu rộng, người tham gia bao gồm Yết Phi, Lưu Dự, Cao Ngạn, Mộ Dung Chiến, Hồ Lô Phương, Hác Trường Hanh, Xa Đình, Hồng Tử Xuân và Phí Chánh Xương.

Phí Chánh Xương là đại thương gia cùng đẳng cấp với Hồng Tử Xuân tại Biên Hoang Tập, Biên nhân sau lưng gọi hắn là Quý lợi vương, chuyên doanh sinh ý tiền trang áp điểm, ấn tượng sâu sắc nhất hắn gây được với người ngoài là hai vệt ria mép đen sì, vì vậy lũ bạn đều kêu hắn là Phí nhị phiết¹. Người này niên kỷ trên dưới ba mươi, thân hình to lớn, thích mặc bạch bào, phảng phất có vẻ giống như Nhị thế tử suốt đời không lo thiếu củ đun. Bất quá những người đã lĩnh giáo thủ đoạn của hắn đều biết hắn không những lòng lang dạ sói, võ công cao cường, mà còn là người đầy mưu mô.

Nhưng nếu hắn không phải là loại người như thế, thì đã chẳng có ghế trong hội nghị, mỗi câu nói đều có ảnh hưởng đến tương lai Biên Hoang Tập.

Trừ những người nói trên ra, Kỷ Thiên Thiên cũng tham gia hội nghị, ngồi sau lưng Cao Ngạn, đó là yêu cầu của nàng, những người ngồi đó ai dám cự tuyệt, khiến tiểu thư mất vui?

Thủ hạ của Mộ Dung Chiến phụ trách phong tỏa cả khu vực, không để bất kỳ ai tới gần để tránh tiết lộ cơ mật.

Mộ Dung Chiến gượng cười: "Chúng ta có nên lập tức tìm Trác Cuồng Sinh, triệu tập Chung lâu nghị hội, lại đặc biệt mời các vị Yến huynh và Thiên Thiên tiểu thư tham gia, để quyết định phải đối phó như thế nào với Hoa Yêu?".

Hô Lôi Phương nói: "Triệu tập Chung lâu nghị hội hiện giờ sợ không ổn, bất quá hiện tại hãy thừa cơ động não, bắt lấy cái tên Hoa Yêu dám trêu gan chúng ta, ta thực hận không thể mang hắn phân thân muôn mảnh".

Hác Trường Hanh nhìn Kỷ Thiên Thiên, ung dung nói: "Chúng ta trước tiên phải quyết định một chuyện, đó là có nên công bố chuyện này hay không? Để cho tất cả mọi người đều có lòng đề phòng, động tác này hoặc giả có thể khiến mọi người đoàn kết lại đối phó với kẻ địch chung".

Yến Phi đã bắt đầu cảm nhận mị lực hơn người của Hác Trường Hanh, mỗi cái cất chân động tay đều khoát đạt đại độ, lời nói súc tích, bắt người ta phải suy nghĩ kỹ càng, đích xác là nhân vật danh bất hư truyền, thiện sử dụng thuật lôi kéo người.

Kỷ Thiên Thiên nhìn lại phía hắn, tựa như để hắn thêm một bước đi sâu vào tâm khảm, hiểu rõ hết tâm sự của nàng, trái tim khẽ run lên, không chịu thua kém nhìn thẳng về phía hắn, khẽ nói: "Hác công tử vì cớ gì lại nhìn người ta chăm chú thế?".

Hác Trường Hanh mỉm cười: "Bởi vì việc quyết định có công cáo thiên hạ hay không lại có quan hệ vi diệu với Thiên Thiên tiểu thư".

¹ Phiết: nét phẩy.

Lưu Dự cũng bắt đầu bội phục tài trí của hắn, cũng hiểu rằng hắn đang triển khai công thế để theo đuổi Kỷ Thiên Thiên, vì thế mới cố ý khoa trương.

Kỷ Thiên Thiên ngẫm giật mình, gã Hác Trường Hanh này thật không vừa, rồi cuộc để hắn coi ra tâm sự mình, đủ thấy hắn rất hiểu bản thân mình, vậy mà bọn họ là mới lần đầu gặp gỡ.

Liên khê thở dài, nói: "Hác công tử suy nghĩ rất chuẩn, Thiên Thiên đúng là định hoãn buổi trình diễn đến khi bắt được Hoa Yêu mới cử hành".

Hồng Tử Xuân cuối cùng cũng hiểu rõ, gật đầu nói: "Trường Hanh thực sáng suốt, nghĩ lại nếu đêm nay Thiên Thiên tiểu thư thủ tiêu diễn xuất ở Chung lâu, mà lại không thông báo đảng hoàng với Tập nhân, hậu quả sẽ không hay".

Những người còn lại cũng bắt đầu minh bạch, sau khi thăm kịch phát sinh, nàng đại tiểu thư đã mất hết tâm tình đánh đàn ca hát, mà ngấm ngấm còn có ý khích lệ công cuộc truy tìm hung thủ.

Yến Phi vẫn im lặng không nói, tâm hồn tĩnh như chỉ thủy.

Cao Ngạn thì thầm hô lệ hại, Hác Trường Hanh có thể dự kiến trước chuyện Kỷ Thiên Thiên trì hoãn vô thời hạn buổi trình diễn, tài trí thật cao, khiến cho người ta phải kinh ngạc.

Mộ Dung Chiến thì đưa mắt cho Hồ Lôi Phương, đều sinh tâm cảnh giác đối với Hác Trường Hanh.

Hồng Tử Xuân nói với Phí Chánh Xương: "Phí lão bản nhận định thế nào?".

Phí Chánh Xương đang ngắm soi Hác Trường Hanh, bất quá càng nhìn càng có cảm giác khó nắm bắt, ánh mắt hắn lộ vẻ ung dung độ lượng khiến người ta phát sinh hảo cảm, trầm ngâm nói: "Ta có cảm giác sự tình không đơn giản như bề ngoài, mà là một kiểu gì đó khác. Cho dù kẻ hành hung sử dụng thủ pháp quen thuộc của Hoa Yêu, chưa chừng muốn che mắt người, khiến cho Biên Hoang Tập rơi vào khủng hoảng".

Xa Đình đồng ý: "Người thụ hại đầu tiên là nữ nhi của người đứng đầu một bang hội trong tập, lại có bốn lĩnh vũ công cao cường, rõ ràng có ý muốn thị uy và khiêu khích, thực đáng nghi hoặc".

Những người ngồi đó đều là lão giang hồ rất nhiều kinh nghiệm, suy nghĩ tường tận đến từng khả năng.

Cao Ngạn nhíu mày nói: "Nếu có người mượn danh Hoa Yêu hành sự, làm như vậy có mục đích gì?".

Hạ Hầu Đình tiếp lời: "Điều này nhất định phải làm rõ, nếu không sẽ đi sai phương hướng, mọi chuyện đều hỏng bét".

Hoa Yêu không phải lần đầu gây án, để lại dấu vết cho việc truy tìm, chúng nhân có thể căn cứ những vết tích cũ đề xuất kế hoạch ứng phó, tuy nhiên nếu có kẻ giả Hoa Yêu hành sự, tự nhiên sẽ gây ra sai lầm, sai phương hướng của Hạ Hầu Đình là muốn nói đến chuyện này.

Lưu Dụ nói: "Không cần biết là Hoa Yêu hay giả Hoa Yêu, có thể dùng thủ đoạn gây án hung tàn như vậy, nhất định phải là loại người điên cuồng rồi đại, vốn dĩ không cần bất kỳ lý do gì".

Hô Lôị Phương khen ngợi: "Nói rất đúng! Thẳng thắn mà nói, ta không phải thiện nam tín nữ gì, nhưng muốn ta dùng thủ đoạn như thế đối phó địch nhân, dù kẻ dao vào cổ ta cũng không làm, chuyện này người bình thường căn bản không thể làm được".

Kỷ Thiên Thiên tuy chưa biết rõ phương pháp hành sự của Hoa Yêu, nhưng nghe mọi người nói như vậy, đương nhiên cũng biết là hết sức khủng khiếp, cũng vì vậy mà Trường Cáp Lực Hành không muốn để di thể ái nữ bị người khác xem xét, chỉ đề cập đến nội tình cũng còn không muốn. Buồn bã nói: "Thiên Thiên muốn treo một phần thưởng để tưởng thưởng vị anh hùng bắt được hung đồ về".

Mọi người đều ngạc nhiên.

Hác Trường Hanh hoan hỉ nói: "Phần thưởng của Thiên Thiên tiểu thư đương nhiên không tầm thường, chắc hẳn không phải là tiền tài rồi".

Kỷ Thiên Thiên nhìn hấn như đang trách Hác Trường Hanh hiểu nàng hơi quá phận, bình tĩnh và kiên quyết nói: "Ta muốn tưởng thưởng vị anh hùng đó bằng cách bồi rượu một tối, ca những bài ca hay nhất cho người đó nghe".

Chúng nhân thấy đều động dung, đây có thể coi là ân tứ người người đều mong ước, điều hấp dẫn nhất là chuyện này phảng phất có tư vị lôi đài tử võ chiêu thân, hàm ý chỉ cần người có khả năng bắt yêu trừ ma, bốn tiểu thư sẽ đích thân đền bồi. Đương nhiên cũng có thể chỉ là uống rượu nghe hát, bất quá ai chiếm được vinh dự này, chắc chắn sẽ được Kỷ Thiên Thiên coi bằng con mắt đặc biệt. Biện pháp này đúng là cạnh tranh công bằng, mỗi nam nhân ở Biên Hoang Tập đều có cơ hội.

Riêng Yến Phi trong lòng chấn động, thấp thoáng cảm giác phần thưởng của Kỷ Thiên Thiên đưa ra nhằm vào mình, coi xem tình cảm của chàng đối với nàng liệu có đủ sâu sắc, có mang hết sức lực ra đối phó với hung đồ hay không. Về phần chàng nếu muốn bảo vệ uy danh Biên Hoang đệ nhất kiếm, thực ra cũng không thể để Hoa Yêu tùy

tiện làm càn trong Tập, cho dù bỏ qua hết phần công lợi, chàng cũng không thể chấp nhận để Hoa Yêu làm chuyện thương thiên bại lý ở Biên Hoang Tập, đối với chàng điều này là không thể từ chối được.

Mộ Dung Chiến phấn khởi tinh thần nói: "Thiên Thiên tiểu thư treo giải thưởng phi thường hấp dẫn, nhưng lại có khả năng gây hiệu quả ngược lại, sợ rằng mỗi người đều tự mình hành động để khỏi phải chia xẻ công lao với người khác, không thể độc hưởng thành quả".

Kỷ Thiên Thiên rõ ràng đã bị hành động bạo tàn của Hoa Yêu làm cho tâm tình không vui, nhăn mặt nói: "Mộ Dung đương gia là người như thế sao?".

Mộ Dung Chiến đỏ bừng mặt, lúng túng nói: "Xin tiểu thư thứ cho ta lỡ lời, khi đó sẽ do Thiên Thiên tiểu thư luận công ban thưởng, xét xem ai là người sẽ được tiểu thư hậu đãi".

Hạ Hầu Đình nói: "Hoa Yêu hoành hành đã nhiều năm, nhưng không ai làm gì được hắn, tất nhiên là có thủ đoạn, chúng ta phải đoàn kết nhất trí mới có hy vọng trừ yêu".

Quay sang Yến Phi nói: "Yến huynh vì sao không nói gì?".

Bất giác mọi người đều đổ dồn ánh mắt nhìn chàng.

Yến Phi chậm rãi đưa mắt nhìn xung quanh, bình tĩnh nói: "Ta đã cảm giác được hắn!".

Chúng nhân đều ngơ ngác, nhất thời không hiểu chàng muốn nói gì.

Yến Phi giải thích: "Cảm giác này rất khó nói rõ, ta cảm giác hắn ở rất xa, lại tựa như có thể vươn tay là có thể chạm được vào hắn, vì vậy nghĩ mãi không ra".

Hồng Tử Xuân gượng cười: "Ta cũng có cảm giác, nhưng là cảm giác không rét mà run, vấn đề là cảm giác không giúp ta tìm được chân hung".

Nghe lời y nói là biết y không coi trọng cảm giác của Yến Phi. Thậm chí còn cho rằng Yến Phi chỉ muốn dọa người, chỉ có Kỷ Thiên Thiên, Lưu Dụ và Cao Ngạn là ngoại lệ, sau trăm ngày thai tức, cảm giác của Yến Phi hết sức linh dị, chí ít là bảo kiếm của chàng biết lên tiếng cảnh giới.

Yến Phi thở ra một hơi dài, nói: "Ta là người hành động theo trực giác, Hoa Yêu là một tên cuồng ma chuyên vui hoa dập liễu đúng nghĩa của nó. Vì vậy chúng ta có thể căn cứ vào tác phong hành sự xưa nay của hắn để định kế hoạch. Ví dụ như hắn chỉ hành sự trong thời gian từ canh ba tới lúc trời sáng, chúng ta nên phân công thành nhóm, thay nhau canh giữ, đồng thời động viên cả Biên Hoang Tập, bố trí biện pháp cảnh giới

đơn giản và hiệu quả, sao cho lần sau nếu hấn xuất thủ sẽ phải rơi vào thiên la địa võng của chúng ta”.

Phí Chánh Xương nói: "Như vậy thì chúng ta nên lập tức triệu tập Chung lâu nghị hội, công bố Hoa Yêu là công địch, tuyên bố việc Thiên Thiên tiểu thư treo thưởng, sớm mang Hoa Yêu cho ngũ mã phân thân theo đúng quy củ của Biên Hoang Tập. Nếu không Biên Hoang Tập vĩnh viễn không một ngày yên ổn, sẽ có rất nhiều người bỏ đi vì sợ hãi”.

Hồng Tử Xuân nói: "Nhưng sự việc của con gái Trường Cáp lão đại cũng phải xử lý cẩn thận, không thể để tin tức lọt ra ngoài, nếu không Trường Cáp lão đại sẽ thêm tổn thương”.

Hô Lôi Phương nói: "Ta lập tức đi kiểm Chúc lão đại, công địch trước mắt, mọi ân oán hẵng để sang một bên”.

Hác Trường Hanh than: "Chúc lão đại nếu là người hiểu biết, thì đã không dựa vào lực lượng của Đại Giang bang, có ý đồ lũng đoạn lợi ích Biên Hoang Tập, ta cũng không cần phải ngàn dặm tới đây làm ăn, ta có thể khẳng định, Hô Lôi lão đại sẽ mất công vô ích”.

Chúng nhân lần đầu tiên mới cảm nhận hiểm khích giữa hấn với Hán bang và Đại Giang bang, hơn nữa mấy lời này của hấn cũng nói đúng tâm khảm của mọi người, khiến cho ai nấy đều có cảm giác đúng cùng trận tuyến với hấn.

Mộ Dung Chiến hừ lạnh, tỏ vẻ không chấp: "Bất luận y có thái độ thế nào, cũng có vị trí trong nghị hội, Hô Lôi lão đại thông báo với y vài câu cũng là điều tốt”.

Xa Đình nói: "Hành động chi tiết để đối phó Hoa Yêu, có thể để đến trong hội nghị cùng quyết định, các vị nếu không còn ý kiến khác, chúng ta nên phân nhau mà hành sự”.

Yến Phi nói: "Ta còn một ý kiến, lại sợ các vị khó tiếp nhận”.

Mộ Dung Chiến ngạc nhiên: "Hiện tại mọi người có cùng kẻ địch, vinh nhục cùng hưởng, chỉ cần là biện pháp tốt để đối phó Hoa Yêu, làm sao bọn ta lại cự tuyệt?”.

Yến Phi thở dài: "Chúng ta đã từng đoàn kết nhất trí bao giờ? Biên Hoang Tập từ các bang hội lớn bé cho tới hạng vô danh tiểu tốt từ xưa đến nay mỗi người một ngã, hôm nay nếu chúng ta không thay đổi đi, đến lúc Hoa Yêu liên tục gây án rồi bỏ đi, chúng ta hối cũng không kịp”.

Hô Lôi Phương gật đầu nói: "Chúng ta đúng là quen ai làm việc người ấy, bất quá lần này tình hình có khác, uy hiếp tất cả mọi người, ảnh hưởng đến an ninh của Biên Hoang Tập, có ai dám không tận tâm tận lực".

Yến Phi điềm đạm nói: "Đề nghị của ta rất đơn giản, rấn cũng phải có đầu mối được, hội nghị hôm nay nên chọn lấy một người làm thống soái các hành động 'đả yêu', tất cả mọi người là do người ấy điều động tổ chức, khi ấy chúng ta mới có hy vọng thành công".

Lời này vừa nói ra, nét mặt mọi người đều lộ vẻ khó coi.

Yến Phi tiếp tục nói: "Quyền lực của vị thống soái này chỉ giới hạn trong việc đối phó Hoa Yêu, mọi việc khác nhất thiết như cũ".

Hác Trường Hanh nhú mày nói: "Nghe Yến huynh nói vậy, trong lòng chắc đã có định kiến, vì sao không nói ra để mọi người tham khảo?".

Phí Chánh Xương nói: "Trước tiên, người này không phải là nam nhân mới vừa tới đây trong vòng hai ba ngày, vì rằng khó thoát khỏi bị hiềm nghi chính là Hoa Yêu".

Hác Trường Hanh trên mặt hiện lên vẻ giận dữ, biết Phí Chánh Xương muốn chĩa mũi dùi vào mình, còn khẳng định không phải là Yến Phi, Lưu Dự và Cao Ngạn, bởi vì hành vi của bọn họ đêm qua có mọi người chứng kiến.

Phí Chánh Xương rõ ràng muốn vì Chúc lão đại xuất đầu, báo thù hấn vừa mới rồi ngấm ngấm đả kích Chúc lão đại.

Mục quang Mộ Dung Chiến và Hô Lôi Phương đều hướng vào hoa dung thẩm đàm của Kỷ Thiên Thiên.

Kỷ Thiên Thiên ngạc nhiên: "Không phải là ta chứ? Ui da! Người ta không được đâu!".

Đúng lúc này, có người từ ngoài trưởng cung kính nói: "Tiêu Dao đế hậu Nhậm Thanh Thị cầu kiến Yến gia!".

Mọi người đều ngạc nhiên.

- o O o -